

Thesis title	Polycyclic Aromatic Hydrocarbons and Mutagenicity of Airborne Particulate in Chiang Mai		
Author	Mr. Rong Zhang		
M.S.	Environmental Risk Assessment for Tropical Ecosystems		
Examining Committee :			
	Assoc. Prof. Dr. Maitree Suttajit	Chairman	
	Assoc. Prof. Dr. Prasak Thavornyutikarn	Member	
	Assoc. Prof. Dr. Usanee Vinitketkumnuen	Member	
	Lecturer Sunanta Wangkarn	Member	

Abstract

The airborne particulate samples were collected from various areas in Chiang Mai. The air samples ($n=29$) were extracted by ultrasonication with dichloromethane as solvent and further clean up on silica column. The 16 USEPA priority polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs), including three carcinogenic PAHs, benzo(a)pyrene, benzo(a)anthracene and dibenz(a,h)anthrance, were analyzed by HPLC/UV at wavelength of 254 nm. The acenaphthylene and fluorene were found only in one sample from Sarapee district. Pyrene, chrysene, benzo(a)anthracene, and benzo(g,h,i)perylene and indeno(c,d)pyrene were found to be the predominant PAHs in air samples. The mean content of PAHs in morning, afternoon and night samples was 1.76, 1.28 and 1.78 ng/m³ whereas that of airborne particulate content was 104.97, 79.78 and 61.21 µg/m³, respectively. The range of PAHs in site of CMU campus, Chiang Mai downtown, Sarapee district and Doi Suthep areas was 1.55, 1.75, 1.88 and 0.53 ng/m³, respectively. The content of PAHs and airborne particulate among sampling stations ranged from 0.53 and 2.73 ng/m³, 17.73 and 211.58 µg/m³, respectively. The results revealed that traffic emission could be the main source of PAHs in ambient air in Chiang Mai area. The mutagenicity of twenty-nine sample extracts was tested by *Salmonella* mutation assay. Nine extracts from twenty-nine showed mutagenicity to *S. typhimurium* TA100 with metabolic activation and three of them showed mutagenicity to *S. typhimurium* TA100 without metabolic activation. Eight sample extracts from eighteen became mutagenic after activation and seven sample extracts of them showed mutagenicity to *S. typhimurium* TA98 without metabolic activation. The data suggested that frameshift type mutagens were predominant in airborne particulate, and both direct- and indirect-acting mutagens existed. The correlation between the three carcinogenic PAHs and total PAHs showed significant difference. Combined with chemical analysis of PAHs with the results from *Salmonella* mutation assay indicates that other kinds of PAHs may exist in airborne particulate contributed to the mutagenic potential.

**ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ พอลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนและฤทธิ์ก่อกลาญพันธุ์ที่มีในอนุภาคใน
อากาศของเชียงใหม่**

ชื่อผู้เขียน นายหลง ชาง

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินความเสี่ยงทางด้านสิ่งแวดล้อมในระบบวิเศษศรีอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์ ดร. ไนต์รี สุทธิชิตต์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ประศักดิ์ ดาวรุจิติการต์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. อุษณี วินิจเขตคำนวณ	กรรมการ
อาจารย์ สุนันทา วงศานต์	กรรมการ

บทคัดย่อ

ได้ทำการตรวจวัดทางเคมีและทางชีวภาพของตัวอย่างละอองอากาศจากเชียงใหม่ โดยการเก็บตัวอย่างอากาศ 29 ตัวอย่าง มาสักดี้วิเคราะห์ตัวทำละลายโดยกล้องมีเรนและแรงสั่นสะเทือนด้วยความถี่สูง และนำไปทำให้บริสุทธิ์ในกองล้มน้ำทึบระบุด้วยซีลิกา วัดปริมาณของสารพอลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน(พีเออเอ)ที่สำคัญใช้ในการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม 16 ชนิด รวมทั้ง เปนโซ(เอ)พัยริน เปนโซ(เอ)แอนทรารเซ็น และไดเบนซ(เอ,เออ)แอนทรารเซ็น โดยวิธีอิเชฟเฟลตซ์ และเมธ วิ วัดที่ความยาวคลื่น 254 นาโนเมตร ตรวจพบว่า ในตัวอย่างอากาศจากสารภี มีสารพิษออกไซเดนพากลีน และฟลูออริน แต่ตรวจพบสารพัยริน ไกรเซ็น เปนโซ(เอ) แอนทรารเซ็น และเปนโซ(จี,เอช,ไอ)เพอเรริน และไอโอดีโน(ซี,ดี)พัยรินในตัวอย่างทั้งหมด ปริมาณของสารพีเออเอ ในอากาศในตอนเช้า ตอนบ่ายและตอนกลางคืน มีค่าเท่ากับ 1.76, 1.28 และ 1.78 นาโนกรัม/ม³ ตามลำดับ ส่วนปริมาณฝุ่นละอองได้เท่ากับ 104.97, 79.78 และ 61.21 ไมโครกรัม/ม³ ตามลำดับ พนบปริมาณค่าเฉลี่ยของพีเออเอในบริเวณมหาวิทยาลัย สารภีและศูนย์เพท 1.55, 1.75, 1.88 และ 0.53 นาโนกรัม/ม³ ตามลำดับ ปริมาณพีเออเอในอากาศในที่ต่าง ๆ มีค่าอยู่ในช่วง 0.53 และ 2.73 นาโนกรัม/ม³ และปริมาณอนุภาคอากาศมีค่าระหว่าง 17.73 และ 211.58 ไมโครกรัม/ม³ ตามลำดับ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ควันจากห่อไอเสียรถยนต์อาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดสารพีเออเอในอากาศในบริเวณเชียงใหม่ และได้ทำการวัดฤทธิ์การก่อกลาญพันธุ์ในตัวอย่างอนุภาคทั้งหมด 29 ตัวอย่าง โดยวิธีการก่อกลาญพันธุ์ของชั้นอะเนลล่า ใช้เบคทีเรียพันธุ์ทีเอ 100 และการกระตุนทางเคมี ผลกระทบต่อฤทธิ์การก่อกลาญพันธุ์ของชั้นอะเนลล่า ให้เห็นว่า สารก่อกลาญพันธุ์ส่วนใหญ่ในอนุภาคจากอากาศเป็นแบบเพร์เมชีฟท์และเป็นแบบออกฤทธิ์ทางเคมีของลิขิตทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อม และปริมาณของพีเออเอมีความสัมพันธ์ต่ฤทธิ์การก่อกลาญพันธุ์ ผลการวิเคราะห์ทางค่านเคมีและการก่อกลาญพันธุ์ซึ่งให้เห็นว่าอาจมีสารพีเออเอตัวอื่นๆ ในละอองอากาศที่สามารถทำให้เกิดการก่อกลาญพันธุ์ได้